

Török Gábor eleméz - Alá

2013 március 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Áder János a közszolgálati televízió híradójában bejelentette, hogy aláírja az alkotmány - hazai és nemzetközi tiltakozásokkal fogadott - negyedik módosítását.

A pápaválasztással összehangolt id?zítés is árulkodó, a szöveg pedig szinte minden sorában ugyanazt üzeni: a

köztársasági elnök tudatában volt annak, hogy rettenetesen nehéz döntést hozott, olyat, amely akár az egész elmúlt egy éves munkáját újraértékelheti.

Áder János megválasztása óta többé-kevésbé sikeresen cáfolt rá arra a széles körben hangoztatott [vélekedésre](#), amely tavaly tavasszal „pártkatonának” és ezért a nemzeti egység kifejezésére alkalmatlannak minősítette. Nem lehetett nem észrevenni: az államfő komoly energiákat mozgósított azért, hogy természetes közegén, a Fidesz táborán túl is elismerést vívjon ki. Megszólalásai feltűnően korrektek és jó értelemben emelkedettek voltak, olyan kijelentéseket tett, amelyek – különösen az elképesztően szervilis korábbi államfő időszakához képest – a pártpolitikai mezőn túl is értelmezhetőek voltak. Az előzetes regisztráció bukásában [vezető szerepe](#) volt, itt nyíltan a Fidesz érdekeivel szemben politizált. A közvélemény-kutatások ezt a törekvést visszaigazolták: Áder János lényegesen népszerűbb volt elődjénél, amihez egyértelműen szükség volt arra, hogy a nem kormánypárti közönség egy része is respektálja.

Ebbe a sikeres indulásba csúfított bele a mostani helyzet, amely Ádert láthatóan egy feloldhatatlan dilemma elé állította. Az alkotmánymódosítás kapcsán különböző minőségű és tartalmú érvek csaptak össze: vitatott volt a közbizalmi helyzet (van-e egyáltalán vétőjoga alkotmánymódosítás esetén), mint ahogy magának az alkotmánymódosításnak az értelmezése is. Az államfő kétségtelenül sarokba szorult, de mind a döntés tartalmában, mint a döntésének interpretációjában volt mozgásteret, választási lehetősége. Az elnök nehéz helyzete amúgy a szöveg belső ellentmondásaiban is visszaköszön: miközben Áder azt állítja, hogy nem tehetett mást, közben beszámol arról, hogy a döntés előtt hosszú órákat töltött a sajtóban megjelent írások tanulmányozásával. Továbbá a beszédben a kezét megkötő errefelől jogforrásként hivatkozik az Alkotmánybíróság 20 év alatt meghozott határozataira, miközben ezeket éppen a mostani módosítás fokozza le.

Áder beszéde alapvetően magyarázkodó jellegű: az elnök alkotmánytisztetéssel indokolja az aláírást, ugyanakkor egyetlen egyértelmű mondatot sem mond arról, hogy amúgy magáról a módosításról mi a véleménye. Egy homályos félmondat („függetlenül attól, hogy ez tetszik-e nekem, vagy sem”) utal csak erre, de sajnos kremlinológus kell ahhoz, hogy ezt értelmezni lehessen. A köztársasági elnök feltehetően azért választotta ezt az interpretációs megoldást, mert abban bízott, hogy ezzel veszít a legkevesebbet: ha nem volt választási lehetősége, a véleménye sem olyan fontos – gondolhatta. A logika érthető, ugyanakkor nem vagyok biztos abban, hogy működik. Lehet, hogy Áder azért nem ismertette álláspontját, mert attól tartott, hogy ezzel egyértelműen elhelyezhetővé válik a kormánypárti-ellenzéki vitában. Szerintem azonban a helyzet fordítva van: ha az államfő elmondta volna a véleményét a módosítás tartalmáról is, esetleg még lett volna esélye arra, hogy a döntése ne csupán pártpolitikai dimenzióban értelmeződjön. Így viszont – ez már most jól látható - nincs.

x x x

A tartalmi kérdésekhez ajánlom [ezt a szavazást](#).

www.torokgaborelemez.blog.hu - A Flag Polgári Magazin Partnere

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD A trianoni gyaláztatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló